

Snow White and the Seven Dwarfs

Albă ca Zăpada și cei șapte pitici

- când dai pagina, apasă cerculețul cu "pasărea", din marginea stângă a paginii de text, pentru a începe povestea! -

Pagina 1

Demult, într-o țară îndepărtată, trăia o prințesă pe care o chema Albă ca Zăpada. Părul ei era negru precum abanosul, buzele roșii ca trandafirul, iar pielea albă ca zăpada. Mama ei vitregă, Regina, era foarte rea. Ea se temea că într-o zi Albă ca Zăpada o să fie mai frumoasă decât ea. Așa că regina o obliga pe Albă ca Zăpada să poarte trențe și să muncească precum o servitoare.

Pagina 3

Albă ca Zăpada nu se plângea. Ea era ascultătoare și supusă, dar spera ca într-o bună zi un prinț să vină și s-o ducă la castelul său. Odată, pe când Albă ca Zăpada era la fântână să ia apă, un tânăr frumos, atras de cântecul fetei, se apropie. Dar Albă ca Zăpada se rușină și nu vorbi cu el.

Pagina 5

În castel, Regina își întreba mereu oglinda fermecată:

- Oglindă, oglinjoară, cine este cea mai frumoasă din țară?

Oglinda răspundea:

- Tu ești cea mai frumoasă.

Iar, pentru acea zi, regina era mulțumită.

Cu cât creștea, Albă ca Zăpada se făcea tot mai frumoasă. Iar Regina, tot mai geloasă.

Pagina 7

Într-o zi oglinda îi spuse Reginei că altcineva era cea mai frumoasă din țară. Albă ca Zăpada! Răpusă de gelozie, Regina îl chemă în sala tronului pe vânătorul regal.

- Du-o pe Albă ca Zăpada în pădure, cât mai departe, și omoar-o! îi porunci ea. Și, ca să fiu sigură că nu dai greș, să-mi aduci aici inima ei. Și îi dete vânătorului o cutie frumos sculptată.

Pagina 9

- Iertați-mă, Înălțimea Voastră, spuse vânătorul prințesei nevinovate. Eu nu vă pot omorî. Dar trebuie să fugiți și să vă ascundeți de regina cea geloasă!

Albă ca Zăpada, înspăimântată, o luă la fugă prin pădurea întunecată. În cele din urmă, ajunse la o căsuță.

- Oare cine o locui aici? se întrebă ea.

Pagina 11

Apoi auzi în depărtare voci cântând. Cei șapte pitici, locuitorii căsuței, se întorceau acasă după o zi grea de muncă în mina de diamante.

Pagina 13

Piticii se prezentară în fața Albei ca Zăpada. Ei se numeau: Somnorilă, Morocănosul, Fericilă, Doctorilă, Mutulică, Hapciu și Rușinilă. Ei o invitară pe Albă ca Zăpada la cină. Albă ca Zăpada se simțea în siguranță cu piticii, așa că rămase cu ei.

Dar Regina cea rea află repede că Albă ca Zăpada nu fusese omorâtă. Trebuia deci s-o omoare cu propriile ei mâini blestemate.

Pagina 15

Se duse deci în temnița castelului, unde făcu o poțiune care o transformă într-o hârcă înfricoșătoare. Apoi luă un măr și-l cufundă într-o altă poțiune.

- O singură mușcătură din acest măr și Albă ca Zăpada va închide ochii pentru totdeauna, cârâi vrăjitoarea.

Pagina 17

Zgripturoaica apăru la fereastra Albei ca Zăpada.

- Bună ziua, scumpo, spuse ea. Gustă unul din merele mele și o să vezi de ce se spune că bărbații poftesc la plăcinta cu mere.

Apoi întinse mărul către Albă ca Zăpada.

Pagina 19

Păsările încercară s-o avertizeze pe Albă ca Zapada, să nu se atingă de mărul otrăvit. Ele zburară agitate în jurul bătrânei, vrând s-o facă să-i scape mărul.

- Încetați, încetați, le certă Albă ca Zăpada.

Păsările se îndepărtară triste. Animalele pădurii fugiră atunci la pitici să-i avertizeze că ceva cumplit avea să se întâmple și că trebuie să se ducă de urgență acasă.

Pagina 21

Cei șapte pitici ajunseră în grabă la căsuță; aici o găsiră pe Albă ca Zăpada întinsă pe podea fără suflare și pe bătrâna care încerca să fugă. Piticii o urmăriră pe zgripturoaica prin pădure. O furtună năprasnică se porni atunci. Hârca ajunse la marginea unei stânci colțuroase. Aici încercă să împingă un bolovan uriaș peste pitici.

Pagina 23

- Atenție! le spuse Morocănosul celorlați.

Dar Regina fu trăznită, își pierdu controlul și căzu pierdută în prăpastie.

Triști, cei șapte pitici, făcură un pat din aur și cristal pentru draga lor Albă ca Zăpada. O privegheau zi și noapte.

Pagina 25

Într-una din zile, prințul cel frumos, călărind prin pădure, o zări pe prințesă. El îngenunche și o sărută pe Albă ca Zăpada. Sărutul lui o trezi pe fată.

Prințul o înălță pe Albă ca Zăpada în șa și-o duse în regatul lui unde trăiră fericiți până la adânci bătrâneți.